

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Pati est Hominis Inevitabile Fatum

Neissen, Johann Adolph

Coloniæ Agrippinæ, 1721

Decretum à Deo Patre, Humano generi jus dicente. Genes.3. In sudore vultûs vesceris pane, &c. In dolore paries. &c.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49134](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49134)

PARS PRIMA

Deus Cruces decernit.

Terna producam à Deo Trino & Uno supremæ cœlestis Curiaë, de amplexanda Cruce, sive Decreta dixerò, sive Placita aut Effata: quocunque nomine veniant; accedent undique Suprema Authoritate suffulta: ab æterno Deo Patre, & Deo Spiritu Sancto, sedentibus pro tribunali in lege naturæ & veteri, à Deo Filio, jus dicente, & quem Salvum faceret, quærente, in nova lege gratiæ, singula hujus Sacratissimæ TRIADOS placita definitiva, cum clausula Psalmi 88.

Quæ procedunt de labiis meis, non faciam irrita.

DECRETUM

à

PATRE ÆTERNO

Humano Generi jus dicent.

Genes. 3.

AB ipsa Mundi Infantia, contra vix creatum, mox peccatorem, re-
um-

umq; hominem, decretum à Deo conceptum, in Paradisi pomario publicatum; atque ad arborem scientiæ boni ac mali, si non re ipsa, saltem fictione juris, affixum fuit, quando Adam & Eva, insanum esurientes, epulabantur infelici pomo.

Specimen Facti.

NOVI Paradisi hospitibus, Progenitoribus nostris Adamo & Evæ, Viperinum instruxerat jentaculum personatus Serpens: utque è ter felicibus, quales conditi erant, Semideis, ad augustissimam paremque cum æterno adorando Numine, Majestatis sublimitatem, quam serpentis caliditate seducti, jam tum spe superba devorarent, ambitiosi devenirent; porrigunt ad exemptam arborem manum, explodunt Dei mandatum, negligunt officii debitum, negant fidei clientelatis obsequiũ, carpunt fructum, comedunt pomum, exitialem deglutiunt bolum. Quid facis Adame? quid appetis Eva? pirum? pomum? an Dei solium? Ingrati! Perduelles! eritis sicut Dii? mendacium callidi serpentis est: quin eritis

eritis creaturarum omnium Mundi
longè miserrimi. Cognoscetis omni-
scii bonum & malum? hæc Viperæ im-
postura est: veluti bruta animantia ig-
norabitis bonum, & malum patrabitis
velut depravati dæmones. Nunquid
recordaris, quid comminatus sit tibi
Dominus? de ligno scientiæ boni &
mali ne comedas, in quocūq; enim die,
comederis ex eo, morte morieris, Cor-
pus tuum hujusque & ratio concordab-
bant; post hac invicem reluctabuntur;
nulla carneã tuã massam in valetudo
unquam aggravasset, nunc morborum
sexcentorum subjectum erit. Florebat
ad obsequium tuum arbor vitæ, ad re-
parandas continuò naturæ vires; nunc
harum defectum resarcire non poteris.
Fuisse fructus integrè sanitate cõtina
nunc ægritudinibus obrueris innume-
rabilibus: denique exantlatis extremis
doloribus, timoribusque horribilibus
fractus, defereris in terram, ex qua for-
matus es, & conderis Sepulchro. O
Miserabilem beatæ sortis tuæ vicissi-
tudinem, Mundi Princeps Adame!
& alma Mater Eva! tolerabilius multò

foret isthoc grande malum, si vestrum utriusque ætate terminatum, universam simul progeniem, totamque securam posteritatem, non pertraheret secum in ruinam. At ecce, adventat Paradisi portis Creator Deus: num pro more, cum Adamo spatiaturus veniat; an criminofum in jus conventurus accedat, mox hora dabit.

Jus Dicitum.

UBi es, inquit, Adam? ubinam moraris Eva? Adam fugit; veritus patibulum, quærit latibulum, insequitur fugientem Eva: circumspicit folia, ut regat nuda corpora: sed frustra: prodeundum est; standumque ad tribunal. Comparet demum citatus Adam, sequæ Judici sistit prævaricatrix Eva. *Et dixit Adæ Dominus: quia comediſti de ligno, ex quo præceperam tibi, ne comederes: maledicta terra in opere tuo: in laboribus comedes ex ea, cunctis diebus vitæ tuæ: Spinas & tribulos germinabit tibi, in sudore vultus tui vesceris Pane; donec revertaris in terram, de qua sumptus es: Quia pulvis es, & in pulverem revert-*

ver-

Inevitabili.

5

verteris. Hæc fulmina feriebant Adamum, Evæ porrò hoc amplius durum intonabat Numen: *Multiplicabo ærumnas tuas & conceptus tuos: in dolore paries Filios, & sub viripotentate eris, & ipse dominabitur tui.* Prolatis hisce, in utrumque Caput nostrum sententiis, transmittitur membris utriusque Sexûs, mortalibus omnibus malum: & natura humana universa, isthoc hereditario depravata vitio, subijcitur calamitati.

Perstringamus singula ad scopum spectantia.

Maledicta terra in opere tuo;

Spinæ & tribulos germinabit tibi.

Alma tellus, quæ pro congenita sibi fertilitate, omne frugum fructuumq; genus absque ulla sui Cultura, progerminasset ubertim, postquam maledicto perculsa fuit, alteravit indolem, & liberalitatis oblita, sterilitatem induit; eò usque parca, ut nunc etiam probe culta, adhuc dubia hæreat, nùm omnino necessaria viventibus alimenta velit restituere. Interea lolio, Spi-

A 3

nis

nis, tribulisque, segetum pestibus, tam dense obsidentur horti, agri, campi; ad frugem recepti, ut nisi sementem suam extinguere, suffocarique patiatur agricola, in adulterinis hisce partibus eruncandis, totus esse cogatur. Quod si vero Tellus nullo maledicto steriletceret, adhuc locum in rerum natura invenissent, & spinæ, & tribuli: pro sua nimirum plantarum varietate, ad decorandum Universi complementum, in lucem fuissent protracti, nemini nocuissent, profuissent pluribus, ad obsequium stetissent omnibus. Ex ea verò tempestate, qua dictum Protoplasto Aratori; spinas & tribulos germinabit tibi, in opere tuo Maledicta Terra; non tantum in sceleris patrati pœnam ad malè ferendum hominem reum, damnosè animantur plantariæ isthæ spinosæ arbusculæ naturales, verùm etiam propagine nobis infeliciter foecunda, pullulascit indè spinetum morale, ex quo arbores spinis graves, ad Cœlum usque proceras, longè latèque excrescere, nostro malo persentiscimus. De his loquitur Ludovicus Blo-

Blo-

Blofius, p. 4. §. 5. *Plenus est Mundus spinis, in Terra sunt, in aëre sunt, in carne tua sunt. Spina falsus Frater, spina Vicinus malus.* Talem Davidi exhibuit Iese Nabal, quem facer textus lib. 1. Reg. cap. 25. Virum durum, & pessimum, & malitiosum compellat: de quo Salianus Anno Mundi 2977. n. 27. ait: ea erat morum perversitate, ut quasi rubum aculeatum nemo posset impunè tangere: idque significant illa verba 1. Regum, cap. 25. vers. 17. *& ipse est Filius Belial, ita ut nemo possit ei loqui:*

Divus Basilius hom. de Paradiso, apposite in rem præsentem loquitur: *Rosa hic spinis est conjuncta; tantum non appertanos voce contestans & dicens: Quæ jucunda vobis sunt, O Homines! tristibus permixta sunt. Nam verè in humanis ita comparatum est, ut nullum eorum sincerum sit, sed confestim lætitiæ & hilaritati conglutinetur mœstitia, conjugio viduitas, Puerorum educationi cura & sollicitudo, fœcunditati abortus, vitæ splendori ignominia, prosperis successibus*

sibus

sibus dispendia, deliciis Satietas, Sanitati infirmitas. Florida quidem est rosa, sed mihi tristitiam infligit: quoties florem hunc video, peccati mei admoncor, propter quod terra, ut spinas ac tribulos proferret, condemnata est. Ita Basilus contemplatur rosam inter vepres enatam, unum rosetum quam multas non alit spinas? quot non præbet aculeos: est rosa solatiorum Mundi Imago genuina: Caduca voluptas mille post se trahit amarores. Nulla voluptas sincerior, quam voluptatibus carere posse. Nolo solarium, cui certa succedit desolatio: malo tristitiam, quam sempiterna excipit lætitia. Mecum senties, quisquis sanæ mentises. Quid ad hoc Adæ Progenies? cur terræ sterilitate turbaris? quid spinis irasceris? isthæc tua, Heredis necessarii, à Patre Adamo prima dos est: sic sapit serotinum pomum.

In Sudore vultus tui vesceris pane.

Sudor ille, si clibano conclusus, subiectis premeretur ignibus; ut distillando, quæ ipsum conflant, mineralia
exhi-

exhiberet, utiq; stillaret, tam copioso ærumnarum profluvio, ut in turbulentum miseriarum Pelagus, maræque nigrum exundaturus, videri posset. Omnes omninò Mundi calamitates hoc sudore miscentur: vitam nobis molestam, laboriosam, tædiorum plenam, decretum hoc sudoriferum præfagit. Unde hortatur Sanctus Augustinus, serm. 12. ex addit. *Surge, ara terram, ut possis habere, unde vivas, quia sequitur te sententia damnati Adami: In labore vultus tui edes panem tuum. Cum autem transferit omnis labor & gemitus, erimus in terra viventium. Nihil ibi nascitur & crescit, quidquid ibi est, eodem modo est, sic est semper.* Indicat huic Augustinus, non nisi in altera beata, sibi que constante vita, fore finem laborum: in hac commoratione ærumnosa, non sperandam quietem; laborandum, sudandum esse.

At inquis; facile concessero, quod decreti illius rigor, comane vulgus & infimum genus hominum, sudore suo propius contingat: Sed quæ unquam vitæ ducendæ necessitas, bene opulen-

tis, virisq; Principibus, Regnorum, Pro-
 vinciarum, terrarumque amplissima-
 rum Dominis, sudorem exprimet? hac
 certè ætate nostra. Nemo sacrorum
 Præfulum cum Petro fatigatur piscan-
 cando; ut alimoniam paret. Nemo
 cum sedulo Paulo, conopæis texendis
 operam collocat, ut victui provideat.
 Nemo egregiorum Pugilum, militum-
 que strenuorum, cum Cleanthe putei
 rotam versat; ut corporis egestati suc-
 currat. Nemo eruditorum, cum Plau-
 to ad Clibanum laborat, ut vitæ
 consulat. Nemo virorum Principum,
 stupendos Jovis Filii, inter Divos relati
 Herculis amplectitur labores; ne ino-
 pia laboret. Forte fatigatur quis immo-
 deratiore saltatu, concitatiùs sese agi-
 tans multifaria corporis conversione:
 ast hoc volupe est. Forte quis in decur-
 sione equestri post plures in sublime
 saltus, in gyrum agens equum, sudo-
 rem sibi elicit: ast hoc voluntarii ex-
 ercitiij, non operis necessarii est. Fortè
 in umbrabili pugna, dum gladios im-
 pigre stringunt, & armis arma pulsant,
 dimicantes sudant: ast hoc ludicrum
 est.

est. Fortè quis villosi quadrupedis venatu intemperato, feram ita consecratur; ut & Venator, & canes & equi, omnesque agitadores operi insudent: ast totum hoc singulis perjucundum est.

Quisquis nunc demum ita argumentaris; pace tua dixerim, hallucinaris. Apud Ecclesiasten c. 1. appellantur, ut verè sunt. *Cunctæ res difficiles.* Res divitum amplæ; spinosæ simul & difficiles: Res Principum magnæ; simul graves & difficiles. Res Regum maximæ, simul molestæ ac difficillimæ. *Non potest difficultatem isthanc Homo explicare sermone.* Porro inquit Ecclesiastes, ego fui Rex Israel in Jerusalem, & proposui in animo meo quærere & investigare de omnibus, quæ fiunt sub Sole: Vide cuncta, & ecce universa vanitas & afflictio Spiritus. Deditque cor meum, ut scirem prudentiam & doctrinam, & agnovi, quod in his quoque esset labor, & afflictio Spiritus. Dixi ergo in corde meo, vadam & affluam deliciis, & fruam bonis, &

coa-

coacervavi mihi argentum & aurum
 & substantias Regum ac Provincia-
 rum: feci mihi delicias filiorum Homi-
 num, & omnia, quæ desideraverunt
 Oculi mei, non negavi eis: nec prohi-
 bui cor meum, quin omni voluptate
 frueretur, & oblectaret se: cumque
 me convertissem ad universa opera,
 & ad labores, in quibus frustra suda-
 veram; vidi in omnibus vanitatem
 & afflictionem animi, & idcirco tra-
 duit me vitæ meæ, videntem mala
 universa esse sub Sole; & cuncta vani-
 tatem & afflictionem Spiritus. Cuncti
 dies hominis, doloribus & ærumnis
 pleni sunt; nec per noctem mente qui-
 escit. Ita Salomon, rerum expertus,
 disertè loquitur de sudoribus nostris:
 ut ambigi diutius non possit, quin in
 felicitatis terrenæ sinu, horridæ enu-
 triantur tempestates; & res quævis
 mundanæ tantundem mæroris, labo-
 ris, sudorisve afferant, quantum feli-
 citatis ostentant. S. Chrysostomus ex-
 perientiæ suffragatur, monens: *Non
 ita Caput Regium circumdat corona,
 sicut animam sollicitudo: nec in satelli-*
 tum

tum catervam, sed in molestiarum multitudinem spectes. Ad quæ respiciens Cæsius Arelatensis serm. 2. inquit: quid prodest, si exteriora nostra serenitas teneat? & interiora tempestas?

act. 1. Ludit:

Præclare Seneca in Agamemnone
Nunquam placidam sceptrâ quie-
tem,

Certumvè sui tenuère diem,

Alia ex aliis cura fatigat,

Vexatque animos nova tempestas.

NON semper extra, quod radiat
jubar, splendescit intra. Sudant
Crassi & Cræsi in acquirendis servan-
disque divitiis: sudant Catones & Ly-
curgi in negotiis & consiliis: Sudant
Sardanapali in periculis & insidiis: Su-
dant Hanibales in inimicis & hostibus:
Sudant Cæsares in conspiratione &
præsidiis. Verbo omnis Adæ soboles
in sudore vultus, veseitur pane.

Multiplicabo ærumnas tuas;

In dolore paries Filios,

QUOD insuper Evam, & sexum
cum ea fœmineum præter com-
munia

munia

munia ceteris mala singulariter tangit, alterum decreti membrum, quam in posteras translatum sit verè, ingemiscens fatetur, dolenterq; experitur deploranda Progenies. Tanta est hujus mali acerbitas, ut Deus ipse, in Sacro passim codice afflictionem prægrandem indicaturus, ab angustia prægnantis parientisq; puerperæ deducat comparisonem. Jsaïæ c. 21. v. 3. *Repleti sunt lumbi mei dolore, angustia possedit me, sicut angustia parturientis.* Jsaïæ ca. 26. sicut, quæ concepit, cum appropinquaverit ad partum, dolens clamat in doloribus suis; sic facti sumus. Jeremiæ c. 6. Tribulatio apprehendit nos, dolores ut parturientem. & Jerem. 16. nunquid non Dolores apprehendent te, quasi mulierem parturientem? Esdræ 16. quemadmodum prægnans, appropinquante hora partus, dolores circumeunt ventrem ejus, & non tardabunt uno puncto. Sic non morabuntur mala ad prodeundum super terram: & sæculum gemit, & dolores circumtentebunt illud. Hi parturientium dolores, alibi ipsis adeo atrocissimis

nis

mis inferni tormentis, æquiparati notantur. Innocentiæ statum si Progenitores nostri conservassent; nec culpa vitiaisset conceptum, nec dolor infestasset partum. Neque enim, ut hac de re dislerit Augustinus, *sub Deo justo, miser esse quisquam, nisi mereatur, potest.*

Sub viri potestate eris:

Et ipse dominabitur tui.

NUnquam Eva Adam Imperio fuisset subiecta, si stetit in gratia: sed ei, tanquam primævo humani generis primipilo, suoq; amabili marito, voluntate omninò propensa, magno decore, in omnib. obsecundasset cum gaudio, ipse etiam Adam, nullo sibi arrogato in confortem Dominio, suavissima eam humanitate ac prudentia amœnitate plena, ut caput Orbis ac Mundi Princeps, moderatus fuisset gratissimè. Etenim, ut Augustinus in Gene. lib. II. c. 37. *Maritum habere Dominum meruit mulieris non natura, sed culpa.* Itaque hic viri dominatus, quando iustus moderatusque manet, legis est, non tam naturalis, quam pœnalis: si
verò

verò imperiosus & tyrannicus evadat; omninò præter naturam & punientis Dei ordinem, flagitiosus existit, jure merito excutiendus à fœmina. Hæc verò, si concordi viro dominari tentaret, contra naturam ageret; & monstrum velle producere, videri posset, quod grammaticos imprimis expugnet: quemadmodum de Quintina Marito suo imperante, observandum distichum, Grammatici notant:

Ducit, agit miserum, quo vult
Quintina, Maritum.

Grammatici, fugite hinc: hæc
Vir, & hic Mulier.

S. Thomas 1. p. q. 92. a. 3. *Conveni-
ens fuit, inquit, mulierem forma-
ri de costa viri: primò quidem ad sig-
nificandum, quod inter virum & mu-
licrem debet esse socialis conjunctio;
neque enim mulier debet Dominari in
virum, & ideo non est formata de
Capite: neque debet à viro despici tan-
quam serviliter subjecta, & ideo non
est formata de pedibus. Sat pomum
gravat, dum sub viri potestate con-
stituit.*

Dilui-

Diluitur Posterorum Gravamen.

Multum deplorant ac lamentantur Adæ & Evæ Nepotes, quod multiplicatæ originarii mali calamitates, posteritatem totam subsequantur. De quo S. Augustinus in Enchirid. cap. 25. de Adamo: *Post peccatum exul effectus, stirpem quoque suam; quam peccando in se tanquam in radice, victiaverat pœna mortis & damnationis obstrinxit. Sed nec morum, inquit lib. 3. cap. 12. contra Julianum, nec injustum est, quod radix pro damnata, damnatos. Et sermone 14. & 16. de verbis Domini: Secundum propaginem carnis, in Adam eramus omnes, tanquam in Patre, tanquam in radice, tanquam in fonte: sed in radice perimus, de fonte traximus malum, & rectè dicitur filios in Parente fecisse: quoniam quando ipse fecit, in illo fuerunt: ac sic ipsi, atque ille, adhuc fuerunt.*

Offertur Compromissum.

TEt Optimus, ter Maximus Deus; Cum hæc tui Decreti dictata jura prævideret ab inferioribus animæ facultatibus, habenda potius intolerabile jugum, quàm

B

jugi-

jugiter sancendum jus & æquum, largiter condixit nobis actionem arbitrariam, qua, ut quod causam nostram sustinere posset, libere producamus, indulget. Isa. 43. v. 26. inquit: *Judicemur simul, narra si quid habes ut justificeris.* Quid amabò enarrabimus? quid habemus, ut justificemur? undè sumus? qua domo oriendi? Nihil fuimus: ex nihilo lutum creavit Deus, ex luto formavit hominem: Sic ex nihili barathro educti, quid juris habemus; quo causam instruamus? Nunquid se lutum opponet Creatori tuo? & homo ex luto formatus, insurget contra figulum? Isaia cap. 45. v. 9. & 11. *Hæc dicit Dominus Sanctus, Israel, Plastes ejus: Vae! qui contradicit victori suo, testa de Samiis terræ! nunquid dicet, lutum figulo suo, quid facis? & cap. 43. v. 1. Hæc dicit Dominus, creans te Jacob, & formans te Israël; vocavi te nomine tuo: meus es tu. Ego Dominus Sanctus vester, creans Israel, Rex vester. Excolueram vobis Paradisum voluptatis, in quo ad omnium amœnitatem, beatis suparem ageretur ætatem: Sed Pater tuus primus peccavit, v. 27. Hinc nunc ego Dominus loquens*
justi-

justitiam, annuntians recta in memet-
ipso juravi: egredietur de ore meo justi-
tiæ verbum, & non revertetur: quia mihi
curvabitur omne genu: meæ sunt justitiæ,
& Imperium & ad eum venient & con-
fundentur omnes, qui repugnant ei. Hinc
Esdras lib. 4. cap. 3. cœpit loqui ad altissi-
mum! O Dominator Domine! tu plan-
tasti terram, & hoc solus: dedisti Adam
corpus mortuum! sed & ipsum figmentum
manuum tuarum erat: & insufflasti in
eum Spiritum vitæ, & factus est vivens
coram te: & induxisti eum Paradiso, quem
plantaverat dextera tua, antequam terra
adventaret: & huic mandasti diligere vi-
am tuam; & præterivit eam: *Statim in-*
stituisti in eo mortem & in nationibus e-
jus. Hac deductione piaculi, Cadimus
causa; & jure meritissimo subjicimur
malo.

Nihilominus,

Formatur Instantia gravaminis:

Sed & levatur.

Demus, ad eundam fuisse posteris,
prævaricatorum Parentum suorum,
B 2 aggra.

aggravatam hereditatem : Nunc verò à gratiosè regeneratis Progenitoribus nostris, in quibus Univerſorum facta est remiſſio peccatorum, nos renati, quid mali, malè trahimus ;

Augustinus lib. 5.

De nuptiis, cap. 19. *Fatemur*, inquit, mirum est quemadmodum à peccati vinculo per gratiam liberati, gignant tamen eodem vinculo obstrictos, & quod dimiſſum est in Parente, trahatur in prolem : miris quidem modis fit, sed tamen fit : *hec invisibilia & infidelibus incredibilia, sed tamen vera.* Ut haberent aliquod visibile exemplum, hoc in quibusdam arbustis Divina providentia procuravit. Quot latent fœtus Oleastrorum in seminibus olearum? quando & hoc crederetur, nisi experientia probaret: quod ex oliva, non oliva, sed oleaster nascatur. Proinde sicut gignitur ex oleastri semine, oleaster; & ex oleæ semine, non nisi oleaster; cum inter oleastrum & oleam plurimum distet; ita gignitur, & de carne peccatoris, & de carne justi, utrimque Peccator; quamvis inter peccatorem & justum distet

ret plurimum: gignitur autem peccator actu adhuc nullus, & ortu novus, sed reatu vetus. Aliud non inconueniens huic rei, de qua agitur, exemplum adducitur de segete: purgatur enim à palea triticum, sicut homo à peccato; & tamen inde cum palea nascitur alterum. Viti etiam est labrusca dissimilis, quæ tamen de semine vitis gignitur. His subjungit Augustinus: & cur non credamus hæc ideo voluisse Creatorem, ut crederemus etiam semen hominis posse vitium de gignentibus trahere, quod in eis, à quibus gignitur, non est. Quid denique præputii retinet circumcissus? de quo præputiatus tamen gignitur: & quod jam non erat in homine, trahitur in hominis semine: trahit præputium proles, quod jam non habet parens; caruit, & tamen tradidit: amisit & tamen transmisit. Et hoc præputium peccatum significat: Ergo & ipsum potest in parentibus interire, & tamen ad filios pertransire:

Acquiescendum itaque verbis Ecclesiastici cap. 40. occupatio magna creata est omnibus hominibus & grave jugum super Filios Adam: à die exitus de ventre

B ;

ma-

matris eorum, usque in diem sepulturæ
in matrem omnium; Residentes super
sedem gloriosam, usque ad humiliatum
in terra & cinere: ab eo, qui utitur hya-
cintho, & portat coronam, usque ad eum,
qui operitur lino crudo. Adeoque
hoc viget, nunquam abrogan-
dum Geneseos decretum:
summi, medii, infimi,
omnes hæredita-
riò patiemur.

ab

Adamo & Eva.

MONI-

MONIMENTUM

pro
Adversis Casus nostri.
Jugi memoriâ
A D A M O
positum.

Hic ille ego, unus jaceo, per quem
unum jacent omnes,

A D A M
Terræ Filius;
Patris expers;

Matrem habui, quæ me habet.

Cum omnia scirem, ut plura discerem;
desipere cœpi.

Beatæ silvæ dum fructum carpo,
Silvam amitto.

Ex Rege agricola:

Quia Numen non colui, Terram colui,
Uxor me immortalem peremit;

Uxorem Ego;

Nos ambo omnes.

Tum verè Conjuges, cum uno jugo vincti,
Posteritatem omnem,

Heu luctus! heu dolor!

unâ

Vinximus, subjugavimus.

PLA-